

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 52/12

Λουξεμβούργο, 26 Απριλίου 2012

Απόφαση στην υπόθεση C-508/10
Επιτροπή κατά Κάτω Χωρών

Ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επιβάλλει υπερβολικά και δυσανάλογα τέλη για τη χορήγηση αδειών διαμονής στους υπηκόους τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες και στα μέλη της οικογενείας τους

Το ύψος των επιβαλλομένων τελών δεν μπορεί να συνιστά εμπόδιο στην άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει το δίκαιο της Ένωσης

Η οδηγία 2003/19¹ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη παρέχουν το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος στους υπηκόους τρίτων χωρών που διαμένουν στην επικράτειά τους νόμιμα και αδιάλειπτα κατά τα πέντε τελευταία έτη αμέσως πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης και οι οποίοι πληρούν ορισμένες προϋποθέσεις. Στα πρόσωπα που απολαύουν του καθεστώτος αυτού χορηγείται άδεια διαμονής επί μακρόν διαμένοντος. Η οδηγία 2003/109 προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη χορηγούν άδειες διαμονής τόσο στους υπηκόους τρίτων χωρών που έχουν ήδη αποκτήσει το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος σε άλλο κράτος μέλος όσο και στα μέλη της οικογενείας τους.

Στις Κάτω Χώρες, οι υπήκοοι τρίτων χωρών, πλην των Τούρκων υπηκόων, οι οποίοι ζητούν να τους χορηγηθούν τίτλοι και άδειες διαμονής δυνάμει της οδηγίας 2003/109, οφείλουν να καταβάλλουν τέλη, το ύψος των οποίων κυμαίνεται μεταξύ 188 και 830 ευρώ.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή θεωρεί ότι τα εν λόγω τέλη είναι δυσανάλογα διότι, δυνάμει της οδηγίας, το ύψος τους πρέπει να είναι εύλογο και δίκαιο, ενώ δεν πρέπει να αποθαρρύνει τους υπηκόους τρίτων χωρών από το να ασκούν το δικαίωμά τους διαμονής. Για τον λόγο αυτό, η Επιτροπή άσκησε προσφυγή λόγω παραβάσεως κατά των Κάτω Χωρών.

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι καμία διάταξη της οδηγίας δεν καθορίζει το ύψος των τελών που μπορούν να επιβάλλουν τα κράτη μέλη για τη χορήγηση αδειών και τίτλων διαμονής. Εντούτοις, μολονότι δεν αμφισβητείται ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως στον τομέα αυτό, η εξουσία αυτή υπόκειται σε περιορισμούς.

Επομένως, μολονότι επιτρέπεται στα κράτη μέλη να εξαρτούν τη δυνάμει της οδηγίας 2003/109 χορήγηση αδειών διαμονής από την είσπραξη τελών, το ύψος στο οποίο καθορίζονται τα τέλη αυτά δεν μπορεί να έχει ούτε ως αντικείμενο ούτε ως αποτέλεσμα τη δημιουργία εμποδίου στην απόκτηση των δικαιωμάτων που απονέμει η οδηγία αυτή, διότι, στην αντίθετη περίπτωση, καταστρατηγείται ο σκοπός και το πνεύμα της εν λόγω οδηγίας.

Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι το ύψος των τελών που επιβάλλει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών κυμαίνεται εντός συγκεκριμένων ορίων, στο πλαίσιο των οποίων η χαμηλότερη τιμή είναι σχεδόν επτά φορές μεγαλύτερη από το ποσό που καταβάλλεται για την απόκτηση εθνικού δελτίου ταυτότητας. Παρά το γεγονός ότι οι Ολλανδοί πολίτες δεν τελούν σε πανομοιότυπη κατάσταση με εκείνη των υπηκόων τρίτων χωρών και των μελών της οικογενείας τους, εντούτοις, η απόκλιση αυτή αποδεικνύει τον δυσανάλογο χαρακτήρα των επιβαλλομένων τελών.

¹ Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ 2004, L 16, σ. 44).

Το Δικαστήριο αποφαινεται ότι τα εν λόγω τέλη, τα οποία κρίνει υπερβολικά και δυσανάλογα, μπορούν να συνιστούν εμπόδιο στην άσκηση των δικαιωμάτων που απονέμει η οδηγία. Κατά συνέπεια, το Βασίλειο των Κάτω Χωρών παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή, στο μέτρο που επέβαλε τέτοια τέλη τόσο στους υπηκόους τρίτων χωρών –εκείνους που ζητούν να τους χορηγηθεί το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος καθώς και εκείνους που έχουν αποκτήσει το καθεστώς αυτό σε άλλο κράτος μέλος– οι οποίοι ζητούν τη χορήγηση αδείας διαμονής στο κράτος μέλος αυτό, όσο και στα μέλη της οικογενείας τους.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προσφυγή λόγω παραβάσεως, στρεφόμενη κατά κράτους μέλους το οποίο παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το δίκαιο της Ένωσης, μπορεί να ασκηθεί από την Επιτροπή ή από άλλο κράτος μέλος. Αν το Δικαστήριο διαπιστώσει την ύπαρξη παραβάσεως, το καθού κράτος μέλος πρέπει να συμμορφωθεί με την απόφαση το συντομότερο.

Όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το κράτος μέλος δεν συμμορφώθηκε προς την απόφαση, μπορεί να ασκήσει νέα προσφυγή, ζητώντας την επιβολή χρηματικών κυρώσεων. Πάντως, σε περίπτωση μη ανακοινώσεως στην Επιτροπή των μέτρων για τη μεταφορά μιας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, το Δικαστήριο μπορεί, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, να επιβάλει κυρώσεις με την πρώτη του απόφαση

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582